

MED NAŠIMI OTROKI NA ZAPOTOKU

Izleti, igre in video namesto smučanja

Otrokom, ki so se odločili za počitnice ali zimovanje na Zapotoku se je tudi letošnja zima povsem zarotila. Namesto snega in živahnega zimskega živčanja, po bregovih in goščavah nad Domom mladine na Zapotoku veselo poganjajo beli telohi in nasploh se zima, še preden se je prav začela, vse bolj preveša v nekakšno zgodnjo pomlad, kakršnim smo bili priča že zadnja leta.

Vzgojitelji občinske Zveze prijateljev mladine, ki so med šolskimi počitnicami bedeli nad skupino šolarjev, so morali tej vremeniski zmešnjavi ustrezno prilagoditi tudi počitniški program.

»Dopolnje hodimo na daljše sprehode, popoldne pa se gremo razne športne igrice tu blizu doma, kot so boj med dvema ognjema in skrivanje, vozili pa smo že tudi suhi veleslalom in pripravili turnir v namiznem tenisu,« nam je na samem Zapotoku povedal vzgojitelj **Marjan Buh**. »V načrtu imamo še štafete igre, tekmovalne v orientaciji, pripravili pa bi radi tudi ples v maskah.«

Na svojih izletih so počitnikarji obiskali cerkev Marije-Kraljice miru na Kureščku, Dom na Kureščku, kjer so jih pogostili skavti, odpravili pa so se tudi zgolj v naravo, na nekdanji vojaški poligon nekaj kilometrov proč od doma na Zapotoku.

In kako so tak razgiban počitniški vsakdan doživljali sami otroci?

»Sprehodi v naravo mi sprva niso bili najbolj všeč, zdaj pa so mi postali, ker sem se nanje že nekoliko navadil,« je bil zadovoljen s počitniškim programom **Jan Baksa-Lesjak**, učenec 4. razreda z Bičevja, ki je bil letos že drugi na počitnicah na Zapotoku. »Imamo svojega kralja Nikolaja, ki ima lastno gardo, in njega vsi ubogamo. Hrana je dobra, ker je pravilno uravnotežena, morda je le malo preveč čaja.«

Skupina 42. otrok, ki je preživljala organizirane počitnice v Mojstrani, pa je uživala v sicer skromnih snežnih razmerah v bližnji Planici in na Podkorenju. In kot so nam povedali, so bili z letovanjem zelo zadovoljni.

Zadovoljen je bil tudi **Matej Kovačič**, učenec 4. razreda iz Staj pri Igu, ki je tokrat počitnikoval na Zapotoku že tretjič:

»Všeč mi je, ko ob večerih gledamo videokasete. Podnevi pa se veliko igramo in lovimo. Sam imam še najraje skrivanje. Pogrešam pa sneg, da bi lahko smučal. Letos sem bil na smučeh vsega tri dni, pa še to doma pri stricu.«

BRANKO VRHOVEC

Bo Krim zmagal v Tivoliju?

Zmaga, na katero v ženskem rokometnem klubu Krim že od vsega začetka čakajo. Ali bo igralkam naposled le uspelo izkoristiti svojo priložnost in končno premagati najboljšo slovensko ekipo! Rokometašice Krima so po prvem delu tekmovalja v finalni skupini na drugem mestu. Po začetnem nesrečnem porazu za gol razlike proti Olimpiji, so zmagale v Kranju in v domači dvorani proti ekipi Mlinotest. Prav v tej tekmi proti neposrednemu tekmečku so pokazale domačemu občinstvu, da zmorejeto tudi tako močno ekipo spraviti na kolena. Z zrelo, izkušeno igro v obrambi so nasprotnice prisilile, da so v napadu napravile polno napak. Igralka Mlinotesta so bile na trenutke čisto brez igre in idej. Ključni trenutek tekme je predstavljal konec prvega polčasa, ko so krimovke v tem času odvzele ajdovkam nekaj žog in jih v hitrih protinapadih uspešno zaključile. Razlika je tedaj narasla na 5 golov, kar je bil tudi rezultat prvega dela. V drugem polčaju pa se je pomoč samo še stopnjevala, tako, da je igralkam Mlinotesta pretil že pravi polom. Trenerka Marta Bon je do konca na igrišče poslala še mlajše igralke, tako da je bil rezultat na koncu tekme še vedno zelo lep dosežek.

V 4. kolu so krimovke doma premagale še ekipo Kočevja in Burjo.

UPRAVA RK KRIM

Mateja Mrhar
- roj. 15. 2. 1968
- profesorica razrednega pouka
- desna zunanja igralka
- višina: 172 cm
- cilj, igranje v evropskem pokalu

Barbara Kužnik
- roj. 24. 11. 1970
- zunanja igralka
- višina: 180 cm
- v klubu od leta 1984
- cilj: tekmovalje v evropskem pokalnem tekmovalju

NAMIZNI TENIS

Kadeti Preserja – državni prvaki

Dvodnevno državno ekipno kadetsko prvenstvo v namiznem tenisu v OŠ Preserje je prineslo izjemno velik uspeh domači ekipi NTK Preserje, ki je brez izgubljenega srečanja osvojila prvo mesto. Pod vodstvom trenerja Darka Makovca so igralci NTK Preserja premočno osvojili naslov. V finalu so Petrovčič, Petelin, Možek in Legiša premagali vse nasprotnike s 4:1. Pri tem je bil najboljši državni prvak med najmlajšimi igralci Janez Petrovčič, ki je prvenstvo sklenil brez poraza. Vso pohvalo zasluži tudi ekipa iz Radelj, ki je imela drugega najboljšega igralca Mateja Petarja ter tretje uvrščena ekipa Potrošnika iz Murske Sobotice.

Vrstni red: 1. Preserje, 2. Radlje, 3. Potrošnik (M. Sobotica), 4. Era-Tempo (Velenje), 5. Vesna (Zalog), 6. Semedela (Koper), 7. Kovina, 8. Ilirija.

Razen zmage smo se člani NTK Preserja izkazali tudi z odlično organizacijo prvenstva, ki je bilo za marsikateri večji klub ali mesto med slovenskimi organizatorji prava šola. Vsem članom se zahvaljujemo za prizadevnost, sodnikom in vodstvu tekmovanja (g. Svetetu) za odlično vodenje, zvestim navijačem pa za enkratno navijanje in spodbujanje domačih igralcev.

Se enkrat čestitke igralcem in vsem, ki so kakor koli pripomogli, da je naslov državnih prvakov ostal v Preserju pod Krimom.

NTK PRESERJE

Srebrna medalja na igrah Alpe-Adria

Na igrah Alpe-Adria, katere so bile v znanem smučarskem centru BORMIO v Italiji od 26. do 29. januarja je

Državni prvaki 1993: z leve proti desni: Tomaž Možek, Domen Petelin, Miha Legiša in Janez Petrovčič s trenerjem Darkom Makovcem

sodeloval tudi član NTK Preserja Janez Petrovčič. Slovenijo so zastopali mladi športniki in športnice do 17. leta starosti. Najštevilnejše je bilo zastopstvo v zimskih športih (smučanju, tekih in biatlonu ter hokeju). Na željo Madžarske je bil na igre uvrščen tudi namizni tenis. Dve srebrni medalji, katere so osvojili igralci-ke namiznega tenisa so prav gotovo v veselje vseh nas. Mladinca Petrovčič NTK Preserje in Kralj NTK Novotehna ter mladinke Polončič-Todorovič (obe Kajuh-Slovan) so prav gotovo najprijetneje presenetili in povečali bero kolajnz za Slovenijo na igrah, katere bodo prav njim ostale v lepem spominu.

SMELA IN OBETAVNA ODLOČITEV OSNOVNE ŠOLE VIČ

Športna vzgoja kot način življenja

Večletne analize na osnovni šoli Vič – največje v naši občini (obiskuje jo 1100 učencev) so pokazale, da v šoli vpliv na gibalni razvoj otroka ni najboljši, zlasti ne na razredni stopnji. In kar je na gibalnem področju v zgodnjem šolskem obdobju zamujeno, kasneje ni več mogoče nadomestiti. Te ugotovitve in pa hotenja viških pedagogov, ob polni podpori vodstva šole, da stvari premaknejo, so pravzaprav prispevala k pripravi okrogle mize, ki je bila pred mesecem dni pod naslovom – Športno usmerjena šola – in so se je udeležili mnogi znani strokovnjaki tako s pedagoškega kot športnega področja. Zagnani in strokovno ambiciozni športni pedagogi iz OŠ Vič so pod vodstvom prof. Karmen Pleteršek predstavili svoj projekt. Njegovi cilji so v izboljšanju in povečanju obsega športnega življenja na šoli, večji skrbi za ustrezni bio-psiho socialni razvoj otrok in vzbujanje zanimanja otrok za dnevno ukvarjanje s športom, pa tudi vsem, da se v športno življenje pritegne tudi ostale učitelje in pa seveda starše.

Za razliko od dosedanjih znanih športnih šol, ki imajo izobren in tekmovalno usmerjen program, pa gre v tem primeru za celostno športno usmeritev kot način življenja. Tako bo že v naslednjem šolskem letu uvedena športna vzgoja v četrti razred kot reden predmet s športnim učiteljem. Čeprav je športna vzgoja že sedaj sestavni del pouka, se le-ta izvaja komaj 50 odstotno. V peti razred so že uvedli takoimenovani nivojski pouk športne vzgoje, pri čemer so učence razdelili na osnovni različnih kriterijev v štiri nivoje, pri čemer so prehodi iz enega v drug nivo vedno možni. Večji poudarek bo dan športnim interesnim dejavnostim, ki so mimogrede povedane že sedaj močno obiskovane, še predvsem pa odbojka za dekleta in košarka za dečke. Poleg teh dveh pannon negujejo tudi atletsko dejavnost, ples, taborništvo. Viški učenci se ponajša izjemno dobroim športnimi rezultati, saj so državni prvaki v ori-

entaciji, finalisti v odbojki in nogometu, prvaki v krosu in skokih na ponjavi, prvi so med viškoročnimi šolskimi športnimi društvi... In nenazadnje, mnogi učenci po zaključku osnovne šole uspešno vadijo v različnih klubih (OK Krim, KK Slovan, Partizan...). Posebno novost bodo že to pomlad športni vikendi. Za šeste razrede bo organiziran trodnevni taborniški vikend na Pokljuki (tabornišvo, likovna vzgoja, športne igre), za sedme razrede pa ekološki vikend na Komni (ekologija, geografija, pohodništvo). Iz programov je razvidno, da ne gre le za čisto športno pač pa predmetno razgiban program, kateremu se lahko pridružijo tudi starši. In ko že omenjamo starše, velja povedati, da so ta program »prejeli« na navdušenje in zanimanje, čeprav bodo marsikdaj morali zanj primakniti tudi kakšen tolar. Sedanje uspešne programe šole v naravi pa nameravajo na OŠ Vič postopoma uvesti v vse razrede. Ves program športne vzgoje redno preverjajo s strokovnjaki Zavoda za šolstvo in Fakultete za šport. Pri delu si pomagajo z računalniškimi programi in videotehniko, vse bolj pa šola postaja tudi neke vrste hospitacijska šola za športne pedagoge iz vse Slovenije.

Seveda pa bo potrebno za uresničitev takšnega projekta zagotoviti materialne in kadrovske možnosti. Slednje pomenijo zaposlitev še dveh športnih učiteljev, poleg sicer dobrih materialnih možnosti (ene velike in dveh manjših telovadnic, uporabo telovadnice Partizana Vič in treh zunanjih igrišč za nogomet, treh za košarko, dveh atletskih stez in dveh otroških igrišč, igrišč za odbojko in tenis igrišč), bo potrebno v starem objektu na Tržaški cesti preurediti veliko in nezasedeno podstrešje ter urediti na njegovem vrtu športni poligon. Ob tako smelo zastavljenem projektu, ki se bo resnično bogato obrestoval, bi bilo škoda, če zanj ne bi našli potrebnih sredstev.

Športno srečanje učencev in staršev v OŠ Vič

Neposredno pred zaključkom letošnjega prvega šolskega polletja je osnovna šola Vič pripravila zanimivo športno srečanje, na katerem so se učenci pomerili s svojimi starši. S tem naj bi se kar najbolj okrepili stiki med šolo in starši, tako da naj bi ti začutili, da so dobrodošli v šoli, kot pravi organizatorka srečanja **Karmen Pleteršek**.

»Tega do zdaj ni bilo. Prav bi bilo, ko bi se takšna srečanja prenesla še na druga, lahko tudi nešportna področja. To pot so na srečanju (v odbojki) igrali le učenci in učenke 5. razredov, ob drugem polletju pa bomo skušali udeležbo razširiti še na druge razrede.«

Razen tekem v odbojki je srečanje obsegalo še nekaj drugih zanimivih aktivnosti. Učenci, ki niso bili na igrišču, so v sami šoli iskali skriti zaklad, mešali so športno pijačo, stavili na zmage tega ali onega moštva in risali karikature igralcev in igralk. Seveda pa so imeli ob koncu srečanja vendarle največ povedati sami igralci. Učenka **Sonja Velkavrh** nam je povedala:

»Prav nič treme nisem imela. Igra s starši (materami) ni bila posebno težavna, saj ne igrayo tako dobro kot me. Tekma z učenkami 5. B razreda je bila precej težja. Na današnjo tekmo se sploh

nisem pripravljala, ampak sem vse skupaj vzela bolj za hec.«

Fani Krizan, mati enega od otrok pa je bila še bolj jedrnata:

»Vse skupaj se mi je zdelo zelo v redu, zato mislim, da bi morali takšna srečanja pripraviti še večkrat. Vzdušje je bilo nasploh enkratno. Bila pa sem prvič na takšni tekmi.«

B. VRHOVEC

Naši športni objekti tako in drugače

Ob pregledu športnih društev Ljubljane opažamo popolno koncentracijo sponzorjev pretežno v severnem delu Ljubljane, kjer delujejo največja gospodarska podjetja in bogatejša predstavništva gospodarstva Slovenije.

Vsa športna društva, ki ležijo na tem območju so tako, v eni ali drugi obliki, od lokalnih sponzorjev neprimerno bolj materialno nagajena kakor pa posamezna društva v južnem predelu Ljubljane. Tu vsa društva ob slabi materialni podlagi stagnirajo, oziroma v merilu porasta prebivalstva celo nazadujejo.

Odkar je velepodjetje Mercator preneslo svojo dejavnost v severno področje mesta, smo izgubili že pred 20. leti nogometno društvo Mercator. Športni center »Svoboda« na Viču se, razen tenisa, ne premakne. Bližnji dom študentov in dijakov, za 2.000 mladine, ki je pričakovala v objektih Svobode vzporedni razvoj obvezne telesne kulture, še vedno čaka na »Svobodo«!

Športno društvo Trnovo, bivši Partizan oz. Sokol II, vegetira v nasilni bločni pozidavi. Uklesčen je na zatečeni površini, ki je z 2.000 novimi prebivalci v sosednjih blokih razvojnno onemogočen. Na natečaju je ing. arh. Strmečki društvu priznal velike površine toda ing. arh. Rems je skupaj z LUZ-om prepustil gospodarski računici gradbenih podjetij vse preostle

površine za bloke in parkirišča, torej nič za razvoj telesne kulture.

Tu ne gre niti za odprta športna igrišča, tu gre sedaj v glavnem vsaj za pokrite telesnovzgojne površine, ki jih je tu, ob 100 odstotnem porastu prebivalstva, ki živi tik ob sedanjem domu, premalo. Društvo je zato prisiljeno, da dograja pokrite površine, ki jih sodobna rekreacija človeka vedno bolj potrebuje in to vsak dan v letu.

Nič bolje se ne godi društvu na Viču, pa veslaškim klubom na Ljubljani, plavalnemu klubu Kolesija itd. ...

Na Galjevi in Ilovici so zgradili novo šolo, nove telovadnice in še športno dvorano »Krim« za 20.000 novih prebivalcev, ki jih je načrtoval (brez natečaja) ing. arh. Rems na Ilovici. Temu so se sedaj uprli prebivalci Ilovice, ki zahtevajo zemljo za kmetijsko obdelavo in parcele za razpršeno gradnjo sedanjih prebivalcev. Tako ni v okolici nove športne dvorane Krim planiranih nič novih prebivalcev. Sedaj v prostorih doma gostujejo pretežno razna društva iz centra mesta.

To je izrazit primer dirigiranega urbanizma, kjer je sklad za urejanje zemljišč mesta porabil ogromno sredstev za Ilovico, ne da bi se pred tem dokončno proučilo, ali je smiselno naseliti 20.000 ljudi na totalno poplavnem območju z zelo drago komunalno opremo in še dražjim temeljenjem.

CIRIL STANIČ